

ה"ת 6046/04/20 - מדינת ישראל נגד יהודה אדרי

בית משפט השלום באשקלון

ה"ת 6046-04-20 ישראל נ' אדרי

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב יהודה אדרי

החלטה

1. בפני בקשת המבקשת להורות על השמדתו של אופנוע שטח מסוג הונדה (להלן האופנוע), זאת מכח סמכותי לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט 1969.

רקע עובדתי

2. ביום 6.2.20 בעקבות פעילות יזומה שנערכה על ידי משטרת ישראל, בצירוף גורמי אכיפה נוספים, הגיעו נציגי המשטרה לכתובתו של המשיב, מצויידים בצו חיפוש, זאת בשל החשד כי המשיב מפעיל במקום מוסך ללא רישיון עסק.

במהלך החיפוש, בתוך המוסך, הבחינו השוטרים באופנוע ללא לוחית זיהוי, אשר על פי חשדם נראה מזויף ועל כן, החליטו השוטרים לתפוס את האופנוע ולהעבירו לבדיקת מז"פ.

3. ביום 9.2.20 נבדק האופנוע על ידי, חוקר מז"פ, אשר קבע בחוות דעתו כדלקמן:

1. "על גבי שלדת האופנוע הנ"ל, באזור הכידון צד ימין, מצאתי את הטבעת מס' השלדה E6630-200-6. לדעתי, הטבעה זו איננה מקורית. עקב השחתה, לא הצלחתי לאחר טיפול כימי, לחשוף את הטבעת מספר שלדה המקורית.
2. על גבי מנוע האופנוע הנ"ל, בצדו השמאלי, מצאתי תווית מתכת ועליה היה צריך להופיע מספר המנוע, חסרה. אין באפשרותי לקבוע את מספר המקורי של המנוע הנ"ל.
3. אין באפשרותי לקבוע את הזהות המקורית של האופנוע הנ"ל."

4. המשיב נחקר באזהרה בחשד לניהול עסק ללא רישיון וזיוף סימני זיהוי של רכב. המשיב טען בחקירתו כי האופנוע נמצא בבעלותו כ- 8 שנים לאחר שרכש אותו ממור חזן. בעת רכישת האופנוע נחתם זכרון דברים אותו אינו מוצא. לדבריו, לא החליף חלקים באופנוע מאז שרכש אותו. לטענתו, המשטרה ביקרה בחצרו מספר פעמים בעבר, באחת הפעמים נתפס האופנוע על ידי השוטרים, נבדק והושב לו. לדבריו, אין לאופנוע לוחית רישוי ולא ניתן להוציא רישוי לרכב מסוג זה.

5. בתיק החקירה הודעתו של מור חזן שיאשר כי מכר למשיב את האופנוע לפני 8 שנים. לדבריו, הוא עצמו רכש את האופנוע מאתר "יד 2" מאדם שמתגורר ברהט. מור חזן זיהה את האופנוע, לרבות את שילדת האופנוע.

6. ביום 6.4.20 הגישה המבקשת לבית המשפט בקשה להורות על השמדת האופנוע. המשיב הגיש לבית המשפט התנגדות בכתב. ביום 4.8.20 התקיים בפני דיון במעמד הצדדים.

טיעוני הצדדים

7. נציג המבקשת חזר על הבקשה להורות על השמדת האופנוע, הציג לבית המשפט את תיק החקירה, הפנה לחוות הדעת של חוקר מז"פ המלמדת על חשד לזיוף, לכך שהאופנוע אינו נושא לוחית רישוי ואין לגביו מסמכי בעלות.

8. המשיב טען, כי האופנוע ברשותו כ- 10 שנים, האופנוע תמיד במוסך וכבר היו ביקורות רבות של המשטרה במוסך. לדבריו האופנוע משמש לתצוגה בלבד ולא נע בדרכים.

לטענתו האופנוע הוא מסוג המשמש לתחרויות ספורט ואינו דרוש רישוי וביטוח.

לדבריו שלדת האופנוע עברה צביעה, והיחידה החוקרת היא זאת שהשחיתה את מספר השלדה עת הורידה את הצבע. המשיב טען כי השילדה והמנוע הם מקוריים וניתן לברר את מספריהם אצל היצרן בחו"ל. המשיב טען כי האופנוע הוא משנת 1998, שוויו הוא לכל היותר 10,000, והוא משמש ליופי בלבד. המשיב ביקש שהאופנוע יושב לחזקתו, על כל חלקיו, כי האופנוע דרוש לו לתצוגה.

דין והכרעה:

9. האופנוע נתפס כאמור בחצרו של המשיב, בהתאם לסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 לאחר שהיה לשוטרים יסוד סביר לחשד כי נעברה בו עבירה.

10. מעיון בתיק החקירה עולה לכאורה כי הזכות הקניינית על האופנוע היא של המשיב. (האופנוע כאמור נתפס בחזקתו, בתיק הודעת הבעלים הקודם שאישר כי מכר למשיב את האופנוע ואף זיהה את האופנוע, אין כל אדם אחר הדורש זכות קניינית באופנוע).

זאת ועוד, היחידה החוקרת לא מבקשת להחזיר את האופנוע לאדם אחר הדורש זכות עליו - אלא להשמידו.

יודגש כי העובדה שהרכב אינו רשום במאגרי משרד הרישוי, אין בה כדי לפגוע בזכותו הקניינית של המשיב ברכב. על ההבחנה בין הרישום המתקיים במישור המשפט הציבורי לבין העברת הבעלות ברכב במישור הפרטי ראו למשל רע"א (עליון) 5379/95 **"סהר" חברה ישראלית לביטוח בע"מ נגד בנק דיסקונט לישראל בע"מ ואח'** (17/06/1997); (ע"א 634/79 **קון נ' חסון**, פ"ד לה (3) 611).

11. סעיף 2 לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] תשכ"א 1961 המחייב רישיון רכב, וסעיף 6 לחוק הנהיגה הספורטיבית, תשס"ו 2005 המחייב רישוי של כלי תחבורה, אוסרים על **נהיגה** ברכב ללא רישוי. (אין איסור על עצם החזקת הרכב, כל עוד אינו נע בדרכים).

12. מעיון בתיק החקירה, עולה כאמור כי לדעתו של חוקר המז"פ מספר הטבעה שנמצא באיזור הכידון בצד ימין אינו מקורי. החוקר לא הצליח לחשוף את הטבעת המספר המקורי עקב השחתה. באשר למנוע, התוית אשר עליה היה אמור להיות מספר המנוע חסרה. אין בתיק החקירה מסמכים שיש בהם כדי ללמד על מספר השלדה והמנוע המקוריים או מסמכי יצרן.

13. על אף החשד כי המנוע או השלדה של האופנוע מזויפים, התרשמתי כי נכון לעת הזו לא התקבלה החלטה סופית מאת הקצין הממונה בדבר גורלו של התיק, אין בתיק שהוצג לעיוני החלטה של הקצין הממונה אם לסגור התיק מחוסר ראיות או מכל עילה אחרת או אם להעביר התיק לעיון תביעות לצורך בחינת הגשת כתב אישום.

14. על פניו, עצם הפניה לבית המשפט בבקשה להורות על השמדת האופנוע כבר עתה, מלמדת על כך כי לעמדת היחידה החוקרת, גם אם יוחלט על הגשת כתב אישום, האופנוע אינו דרוש לצורך הצגתו כראיה בהליך פלילי, ועל כן השאלה בה יש להכריע הינה האם על פי סעיף 34 לפסד"פ יש להחזיר את האופנוע למשיב, שהוא בעל הזכות הקניינית באופנוע וממנו נלקח, או שיש להורות על השמדתו.

15. כדי להכריע בסוגיה, יש לערך איזון בין האינטרסים המנוגדים שעל הפרק: מן הצד האחד הגנה על זכות הקניין של המשיב בהיותו בעל הרכב ומן הצד האחר הצורך להילחם בנגע גניבות הרכב והזיופים על ידי מניעת שימוש והחזקה בחלקים גנובים ומזויפים [לעניין האינטרסים המנוגדים ראו **בש"פ 321/02 איברהים אבו שארב נ' מדינת ישראל** (2.4.02)].

16. בע"ח 19056-01-09 (מחוזי מרכז) **משטרת אתג"ר לוד גניבות נ' לאון חביב** (2.2.09), נדונה שאלת החזרת מנוע מזויף למחזיק ברכב. שם נתפס רכב במוסך בשטחי הרשות הפלסטינאית, כשמותקן בו מנוע מזויף. הרכב הוחזר לבעליו ללא המנוע ונדונה שם שאלת החזרת המנוע המזויף לבעליו.

בית המשפט קבע שם:

"גם מתוך הנחה כי המשיב הצליח להצביע על קיומה של זכות קניינית ברכב, סבורני כי האינטרס הציבורי מחייב כי המנוע התפוס לא יושב לידיו. כפי שצוין בערר עמדת משרד התחבורה - אגף הרישוי ומשטרת ישראל היא, ובצדק, כי רכב שמוחקן בו מנוע מזויף לא יעבור טסט כל עוד הוא מוחקן ברכב, כך שהזכות הקניינית של המשיב איננה ניתנת למימוש במלואה, מתוך הנחה כי ינהג כדין ולא ירכיב את המנוע לרכב. האינטרס הציבורי מחייב כי כלי רכב ובהם מנועים מזויפים לא ינועו על הכביש, וכי לא תעשינה דיספוזיציות ברכב, באופן שכלי רכב מזויפים יעברו מיד ליד ללא פיקוח. אם אמנם נפגע המשיב במישור האזרחי, יוכל לנקוט בהליכים מתאימים."

יודגש, כי שם, להבדיל במקרה שבפני, מדובר בהחלטה שהתקבלה עוד בשלב בו החקירה היתה בעיצומה והיה ניסיון להתחקות אחר מקורו של המנוע המזויף.

17. בב"ש (מחוזי-ים) 4260/05 **מדינת ישראל נ' באד גאד** (3.7.05) נדונה השאלה אם יש להורות על השמדת רכב מזויף שרכש אדם בתום לב, או שניתן להורות על השבתו לבעליו ובלבד שלא יעשה בו שימוש לא חוקי.

בית המשפט קבע:

"בבחינת האינטרסים הנוגדים - האינטרס הציבורי, מחד, וזכות הקניין, מאידך - גובר האינטרס הציבורי לכך שרכב מזויף, אשר לא ניתן להכשירו ואף אם נמצא כשיר לנסיעה, כבמקרה דנן, לא ינוע בכבישי הארץ. בהעדפת האינטרס הציבורי של מניעת נסיעתם של כלי רכב מזויפים בכבישי הארץ, יש משום נדבך נוסף בהגבלת סחירותם של כלי רכב מזויפים ושמה יביא הדבר להפחתה בגניבות כלי רכב ובזיופם".

עולה השאלה מה יעשה ברכב המזויף. האם דינו להשבה למשיב על מנת שיהא רשאי לפרקו, להשתמש בחלקיו או למוכרם, כקביעת בית משפט קמא, או שמא חילוטו על ידי העוררת. לו ניתן היה לסמוך על המשיב, כי לא יעשה שימוש שאינו חוקי ברכב, אלא אכן יפרקו, כי אז ייתכן והיה ניתן לשקול להורות כך שכן המדובר באמצעי דרסטי פחות."

בעניינו של **באד גאד**, מצאה ערכאת הערר שלא ניתן לסמוך על המשיב, שכן, על אף שבית משפט קמא אסר על כל שימוש ברכב, חזר המשיב ועשה שימוש ברכב, ועל כן קבע בית המשפט כי לא ניתן ליתן בו אמון והורה על השמדה.

ראו גם בב"ש (מחוזי-ים) **גאנם חסן שמאסנה נ' משטרת ישראל** (6.12.05). שם הורה בית המשפט המחוזי להשיב הרכב לבעליו ולא להשמידו, כשכן ההשמדה אינה מידתית בנסיבות העניין. שם עסק הדין ברכב שעבר תאונה קשה והוגדר אובדן מלא. הרכב נמכר למבקש לצורך פירוק אך המבקש לא פירק את הרכב, אלא תיקנו ומסר אותו לאחר שעשה בו שימוש.

ראו למשל ב"ש (באר שבע) 8045/01 אבו כף מחמוד נ' מדינת ישראל (12.2.02) שם הורה בית המשפט להחזיר למבקש את הרכב למרות שחלקיו מזוייפים, תוך שאסר להעלות את הרכב על הכביש, אלא אם יקבל היתר מהרשויות.

מן הכלל אל הפרט

18. בעניינו של המשיב שבפני כאמור, מן הצד האחד - אין מדובר באופנוע שנתפס כאשר הוא נע בכבישי הארץ, אלא באופנוע שמוחזק שנים רבות בחצרו של המשיב ונתפס מחצרו. אין כל אינדיקציה לכך שהמשיב עצמו הוא שהשחית או זייף את המנוע או השלדה. מן הצד האחר - עסקינן באופנוע ללא רשיונות, שחלקיו אינם ניתנים לזיהוי עקב השחתה, אשר ממילא לא ניתן לעשות בו שימוש בדרכים ואף אם יבקש המשיב לקבל היתרים מהרשויות, הדבר יחייב התקנת שלדה ומנוע.

19. לאחר ששקלתי כל אלה, אני סבורה כי טרם בשלה העת ליתן החלטה סופית בנוגע לאופנוע. החלטה סופית נכון שתתקבל לאחר שתתקבל החלטה הקצין באשר לגורלו של תיק החקירה.

20. ככל שתתקבל החלטה להעמיד לדין את המשיב או אדם אחר על עבירות הקשורות בהחזקת האופנוע, או בזיוף או השחתה של חלקיו, נכון יהיה לבחון את שאלת השמדת האופנוע או השבתו למשיב בגמר ההליך המשפטי ובהתאם לתוצאותיו.

21. ככל שתתקבל החלטה שלא להעמיד לדין את המשיב או כל אדם בגין עבירות הקשורות בהחזקת האופנוע, או בזיוף או השחתה של חלקיו, ומשהאופנוע לא נתפס בעודו בתנועה בדרכים, אלא נתפס במחסנו של המשיב, אני סבורה כי בנסיבות אלו האיזון הנכון בין זכות הקניין לבין לאינטרס הציבורי של מניעת שימוש בחלקי רכב גנובים או מזוייפים מחייב השבת האופנוע למשיב.

22. במידה ויוחלט כאמור על סגירת תיק החקירה כאמור, אני מורה כי האופנוע על כל חלקיו יוחזר למשיב, בכפוף לכך שהמשיב יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך 3 שנים מהיום מלעשות כל שימוש בשלדה או במנוע, ימנע מלאפשר לכל אדם אחר לעשות שימוש בשלדה או במנוע, ימנע מלנהוג ברכב הנ"ל או מלאפשר לאחר לנהוג ברכב אלא, אלא אם ורק אם יקבל את ההיתרים הנדרשים מאת משרד הרישוי.

23. מובהר למשיב כי נהיגה באופנוע הנ"ל, או ביצוע כל עסקה במנוע או בשלדה שהושחתו מהווה הפרה של הוראות החוק ויכול ותביא להשמדתו של האופנוע על חלקיו ולנקיטת הליכים פלייליים.

24. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

25. תיק החקירה יועמד לרשות היחידה החוקרת במזכירות בית המשפט באשדוד.

ניתנה היום, ז' אלול תש"פ, 27 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.